

อานิสงส์ถวาม

ผู้ใดเอาร่มกฤษณาและมะลิซ้อน บังร่มให้เราในกาลที่สุด
เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว บุคคลผู้นี้
เคลื่อนจากโลกนี้แล้ว จักไปสู่หมู่เทวดาชั้นดุสิต เขาได้เสวย
รัชสมบัติในชั้นดุสิตนั้นแล้ว จักไปสู่ชั้นนิมมานรดี เขาถวาย
ดอกมะลิซ้อน อันประเสริฐสุด ด้วยอุบายนี้แล้ว จักปรารภ
กรรมของตนเสวยสมบัติ บุคคลผู้นี้จักบังเกิดในชั้นดุสิตนั้นอีก
เคลื่อนจากชั้นนั้นแล้ว จักไปสู่ความเป็นมนุษย์

อานิสงส์ถวายร่ม

๔๒๑

การปฏิบัติธรรม เป็นสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดในการเกิดมาเป็นมนุษย์ ทั้งยังมีผลต่อมวลมนุษยชาติทั้งหลาย สุขทั้งหลายทั้งปวงบังเกิดขึ้นได้ถ้าใจบริสุทธิ์หยุดนิ่ง การที่จะทำให้โลกของเราเข้าถึงยุคแห่งสันติสุขที่แท้จริงได้นั้น ต้องเริ่มต้นด้วยการปฏิบัติธรรม ทำใจหยุดใจนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นทางเอกสายเดียวที่จะเข้าสู่ภายในได้ เพราะในตัวของมนุษย์ทุกๆ คนมีกายธรรมอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติศาสนาไหน พุทธศาสนาอะไรหรืออยู่ส่วนใดของโลกก็ตาม สามารถที่จะเข้าถึงธรรมกายได้ ด้วยการปฏิบัติที่ถูกต้องและทำอย่างถูกวิธี

หากเรามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเข้าถึงธรรมกายแล้ว ก็ต้องลงมือปฏิบัติธรรมด้วยความสมัครใจ มีฉันทะและทำด้วยความวิริยะอุตสาหะมีความเพียรที่สม่ำเสมอ ก็จะเข้าถึงพระธรรมกายได้อย่างแน่นอน

มีวาระแห่งสุภาชิตปรากฏอยู่ใน สุภัททเถราปทาน ความว่า

“ผู้ใดเอาร่มกฤษณาและมะลิซ้อน บังร่มให้เราในกาลที่สุด เราจักพยากรณ์ผู้นั้น ท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว บุคคลผู้นี้ เคลื่อนจากโลกนี้แล้ว จักไปสู่หมู่เทวดาชั้นดุสิต เขาได้เสวยรัชสมบัติในชั้นดุสิตนั้นแล้ว จักไปสู่ชั้นนิมมานรดี

อานิสงส์ ถวายร่ม

๔๒๒

เขาถวายดอกมะลิซ้อน อันประเสริฐสุด ด้วยอุบายนี้แล้ว
จักปรารภกรรมของตนเสวยสมบัติ บุคคลผู้นี้จักบังเกิดใน
ชั้นดุสิตนั้นอีก เคลื่อนจากชั้นนั้นแล้ว จักไปสู่ความเป็นมนุษย์”

ผลานิสงส์แห่งการบูชาพระรัตนตรัยนั้น มีอานิสงส์ไม่มี
ประมาณ ผู้มีศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยม สร้างบุญกุศลแหล่งแห่ง
เนื่อนาบุญ นับได้ว่าเป็นผู้ที่โชคดีที่สุดในการเกิดมาเป็นมนุษย์
ดังถ้อยคำอึ้งดงามที่หลวงพ่อนำมากล่าวนี้ เป็นคาถาของ
พระอรหันตเถระเจ้ารูปหนึ่ง ผู้ซาบซึ้งในผลแห่งการสร้างบารมี
หลังจากได้บรรลุธรรมแล้ว ท่านได้ย้อนกลับไปดูบุพกรรมที่ได้
ประสบมาด้วยตัวของตัวเอง กล่าวไว้เป็นเครื่องยืนยันว่า
ผลแห่งบุญนั้นมีจริง ดิฉัน และหากใครได้ทำก็เชื่อมั่นได้เลยว่า
ต้องได้อานิสงส์ที่ยิ่งใหญ่ไพศาลจริงเช่นกัน

*เมื่อครั้งที่ท่านยังสร้างบารมีอยู่นั้น ท่านเป็นสัณเฑาะฏฐิ
เชื่อเรื่องกรรมและผลของกรรม ได้สร้างบุญในพระสัณเฑาะฏฐิ-
พุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ตามวาระโอกาสในภพชาตินั้นๆ แต่ท่านยัง
ไม่มีโอกาสที่จะสร้างบุญพิเศษอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเท่าใดนัก
ครั้งล้นสมบุญแล้วก็ตั้งจิตอธิษฐาน มุ่งตรงต่อหนทางพระนิพพาน

อานิสงส์ถวายเป็น

๔๒๓

ไม่ได้ทำตัวให้เปล่าประโยชน์อย่างโมฆบุรุษ ที่ดูเบาละเลยในเรื่องการสร้างบารมีในภพชาตินั้นๆ เลย ท่านสั่งสมบุญมาเรื่อยๆ จนเป็นนิสัยที่รักในการสั่งสมบุญข้ามภพข้ามชาติ

จนกระทั่งมาถึงในสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า ปทุมุตตระ ในภพชาตินี้ ผลแห่งบุญเก่าที่ท่านได้สั่งสมมาส่งผลให้ท่านลงมาเกิดในเรือนที่มีชื่อเสียงและฐานะดีในยุคนั้น กล่าวได้ว่า ท่านเกิดมาอย่างผู้มีบุญท่ามกลางความสมบูรณ์พร้อมทั้งทางรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และคุณสมบัติที่ผู้มีบุญจะพึงได้ ตัวของกุลบุตรนี่ก็เป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยศรัทธา มีความเลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้ายิ่งนัก

เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว ทางบิดามารดาและญาติพี่น้องก็ตบแต่งให้มีเหย้าเรือนตามประเพณีของชาวโลกทั้งหลาย แม้จะอยู่ครองเรือนมีหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบ แต่ก็ไม่เคยว่างเว้นจากการสร้างบุญเลย ความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยไม่เคยลดน้อยถอยลงไปแม้แต่นิดเดียว แต่ก็ยังไม่ได้มีโอกาสที่จะสร้างบุญพิเศษ ที่ควรค่าแก่การจดจำเท่าใดนัก จนกระทั่งพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประกาศพระศาสนาไปทั่วชมพูทวีปยังสัตว์โลกทั้งหลายให้มีดวงตาเห็นธรรม มาถึงยุคปลายแห่งพระชนม์ชีพ พระพุทธองค์จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน

อานิสงส์ถวายร่ม

๔๒๔

ในวันสุดท้ายก่อนจะเสด็จดับขันธปรินิพพานนั้น ได้มีพระสาวกทั้งที่เป็นคฤหัสถ์และทั้งที่เป็นบรรพชิต ต่างก็มาประชุมกันมากมาย กุลบุตรนี้มองเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงบรรทมบนพระแท่นเป็นที่ปรินิพพาน และเห็นเทวดาในหมื่นจักรวาลมาประชุมกัน ก็บังเกิดความอัศจรรย์ใจในพุทธานุภาพ จึงเข้าไปใกล้ ได้น้อมบูชาพระผู้มีพระภาคด้วยดอกไม้มีกลิ่นหอม มีดอกคนทีสอ ดอกลำเจียก และดอกโกศกเขียวและขาวเป็นต้น พร้อมกับก้มลงถวายบังคมด้วยความเลื่อมใสอันไม่มีประมาณ ได้มองเห็นพระวรกายอันผุดผ่อง สว่างไสวด้วยฉัพพรรณรังสี ท่ามกลางดอกไม้หอมที่ตนเองมอบถวาย ก็ยิ่งเกิดมหาปีติรำพึงอยู่ในใจว่า นับว่าเป็นบุญลาภอย่างไม่มีที่เปรียบ ที่เราได้สร้างบุญกับพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ

พระลัมมาลัมพุทธเจ้าทรงทราบความดำริของกุลบุตรผู้มีบุญท่านนี้ขณะบรรทมอยู่นั่นเองทรงปรารถนาที่จะให้กุลบุตรนั้นบังเกิดมหาปีติยิ่งๆ ขึ้นไป จึงได้ตรัสชื่นชมอนุโมทนาและพยากรณ์ว่า “ดูก่อนพุทธบริษัททั้งหลาย ผู้ใดเอาร่มกฤษณาและมะลิซ้อน บังร่มให้เราในกาลที่สุด เราจักพยากรณ์ผู้นั้นท่านทั้งหลายจงฟังเรากล่าว บุคคลผู้นี้ได้สร้างบุญใหญ่อย่างไม่มีประมาณ เคลื่อนจากโลกนี้แล้ว จักไปสู่หมู่เทวดาชั้นดุสิต เขาจักได้เสวยมหาสมบัติอันเป็นทิพย์ในชั้นดุสิตนั้น ตลอดระยะ

อานิสงส์ถวายเป็น

๔๒๕

เวลาอันยาวนาน หมดยุคของชาวสวรรค์ชั้นดุสิตแล้ว จักไปสู่
สวรรค์ชั้นนิมมานรดี เขาถวายเป็นดอกมะลิซ้อนอันประเสริฐสุด
ด้วยอุบายนี้แล้ว มองเห็นมหาสมบัติทิพย์ ก็บังเกิดมหาปีติ มอง
เห็นกรรมที่ตนเองได้กระทำ จักปรารภกรรมของตนเสวยสมบัติ
ผู้นี้จักกลับมาบังเกิดในชั้นดุสิตนั้นอีก

เสวยสมบัติทิพย์อยู่อย่างนั้น แล้วจักเคลื่อนจากชั้นนั้น
ไปสู่ความเป็นมนุษย์ ในสมัยของพระสมณโคตมพระมหานาถ
ศากยบุตรผู้เลิศในโลกพร้อมทั้งเทวโลก ผู้มีพระจักขุทรงยังสัตว์
ให้ตรัสรู้เป็นอันมากแล้ว จักเสด็จนิพพานในกาลนั้น กุลบุตรนี้
อันกุศลกรรมตักเตือนแล้ว จักเข้าไปเฝ้าพระสมณโคตมในวัน
เป็นที่ปรินิพพาน เหมือนการเข้ามาเฝ้าเราในวันนี้ ครั้นเข้าไป
เฝ้าพระสัมพุทธเจ้าแล้ว จักทูลถามปัญหา ในกาลนั้น พระ-
สัมพุทธเจ้าผู้เป็นนายของโลก ทรงให้รำเรง ทรง
ทราบบุญกรรม จักทรงเปิดเผยลัทธิจะทั้งหลาย

เขายินดีว่า ปัญหาที่พระบรมศาสดาทรงปรารภแก้แล้ว
มีใจชื่นชม ถวายบังคมพระบรมศาสดาแล้ว จักทูลขอบวช
พระพุทธรูปองค์นั้นทรงฉลาดในธรรมอันเลิศ ทรงเห็นว่า
เขามีบารมีเต็มเปี่ยม เหมาะสมที่จะบรรลุนิพพานได้ ทั้งมีใจเลื่อมใส
อย่างเต็มเปี่ยม ยินดีด้วยกรรมของตน จักทรงให้บวช บุคคล
ผู้นี้หลังบวชไม่นาน ตั้งใจปฏิบัติธรรม ก็จักกำหนดรู้อาสวะ

อานิสงส์ถวายเป็น

๔๒๖

ทั้งปวงได้ แล้วจักเข้าถึงนิพพานในศาสนาของพระสมณโคตม-
พุทธเจ้า”

กุลบุตรผู้มีศรัทธาท่านนี้ พอได้ฟังพุทธพยากรณ์อย่างนั้น
มหาปีติก็แผ่ขยายไปทั่วสรรพางค์กาย ภาพแห่งการสร้างบุญ
และคำพยากรณ์ในครั้งนั้นได้ประทับอยู่ในความทรงจำตลอดชีวิต
ด้วยบุญกรรมนั้น ท่านดำรงอยู่จนสิ้นอายุขัย ละจากอัฐภาพนั้น
แล้วไปเสวยทิพยสมบัติในภพชั้นดุสิต และนิมมานรดีดังคำ
พยากรณ์ จากนั้นเสวยมนุษย์สมบัติในหมู่มนุษย์ เวลาที่ลงมา
เกิดไม่ว่าจะย่างก้าวไปที่ใด ก็เป็นผู้ที่เขามบูชาด้วยดอกไม้ทั้งหลาย
ในที่ๆ ตนเกิดแล้ว

จนกระทั่งมาถึงพุทธปรินิพพานกาลนี้ ท่านบังเกิดในตระกูล
ที่สมบูรณ์ด้วยสมบัติตระกูลหนึ่ง ถึงแม้ท่านจะเห็นโทษในกาม
ทั้งหลาย ก็ไม่สามารถออกบวชได้ จนกระทั่งวันเสด็จดับขันธ-
ปรินิพพานของพระผู้มีพระภาคเจ้าของเรา จึงมีโอกาสดำ
เนินเข้าเฝ้าแล้วทูลถามปัญหาพระบรมศาสดา พระองค์ทรงตอบ
ปัญหาให้กระจ่าง และทรงประทานการบรรพชาอุปสมบทให้
เฉพาะพระพักตร์ของพระพุทธองค์ ท่านบำเพ็ญเพียรไม่นาน
ก็ได้บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ จริ่งดังพุทธพยากรณ์ของ
พระลัมมาลัมมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ทุกประการ

อานิสงส์ถวายเป็น

๔๒๓

เราจะเห็นว่า ในชีวิตการสร้างบารมีของนักสร้างบารมี
นั้น ต่างก็มีชีวประวัติการสร้างความดีกับเนื่อนาบุญทั้งสิ้น ท่าน
จะได้โอกาสทำบุญกับเนื่อนาบุญ และผลแห่งการบูชาเนื่อนาบุญ
นั้นก็มิมหานิสงส์อันยิ่งใหญ่ไพศาลบังเกิดเป็นผลอย่างน่าอัศจรรย์
เหมือนชีวิตของพระสุกัททเถรเจ้านี้เป็นตัวอย่างที่พวกเราควร
นำไปปฏิบัติตาม ยิ่งถ้าเราบูชาทั้งอามิสบูชาและปฏิบัติบูชา
ด้วยแล้ว มหานิสงส์นั้นก็ยิ่งทับทวีคูณไม่มีประมาณ ดังนั้น
ให้ตั้งใจมั่นทีเดียวว่า เราจะเอาบุญทั้งสองอย่างนี้ ให้เต็มที่
เต็มเปี่ยมบริบูรณ์

